

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 32 0 P 474837 24 Mož
Tuzla, 06.12.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija, Tenzile Begović, kao predsjednika vijeća, Amele Delić i Jasne Sarajlić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari predlagača osiguranja Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla, ul. XVIII hrvatske brigade br. 8, Grad Tuzla, koga zastupa punomoćnik Mirnes Ajanović, advokat iz Tuzle protiv protivnika osiguranja Tuzlanski kanton – Ministarstvo obrazovanja i nauke TK, KOGA zastupa Kantonalno pravobranilaštvo TK Tuzla, v.sp. 500,00 KM, odlučujući o žalbi i dopuni žalbe predlagača, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 P 474837 24 Mo od 28.11.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 06.12.2024. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba se uvažava, prvostepeno rješenje ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem, odbačen je prijedlog predlagača osiguranja za određivanje privremene mjere osiguranja, kao i prijedlog predlagača za određivanje mjere osiguranja podneseni prvostepenom sudu dana 21.11.2024. godine, kojim je traženo da se:

obustavi izvršenje Rješenja Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona, broj: 10/1-34-030943-24 od 28.10.2024. godine, do donošenja pravosnažne sudske odluke po tužbi u ovom predmetu ili do drugačije odluke suda, da se Evropskom univerzitetu „Kallos“ Tuzla omogući nastavak obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja, uključujući:

- redovno održavanje nastave za studente na svim studijskim programima,
 - obavljanje svih administrativnih, organizacijskih i stručnih poslova koji su potrebni za nesmetano funkcionisanje Univerziteta, uključujući izdavanje uvjerenja, diploma i organizaciju ispitnih rokova, sve do donošenja pravosnažne sudske odluke po tužbi u ovom predmetu ili do drugačije odluke suda, te,
- naloži organu protivnika osiguranja – Ministarstvu obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona,
- da ne poduzima radnje koje bi spriječile ili ometale obavljanje nastavnog procesa i drugih zakonskih djelatnosti Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla,
 - da ne preduzima pravne, upravne ili fizičke radnje kojima bi se na bilo koji način onemogućavao Univerzitet u izvršavanju svojih zakonskih i ugovornih obaveza prema studentima i zaposlenima, sve do donošenja pravosnažne sudske odluke po tužbi u

ovom predmetu ili do drugačije odluke suda, odnosno da mjera osiguranja ostaje na snazi do pravosnažnog okončanja sudskog postupka po tužbi tužitelja/predlagača osiguranja,

zbog stvarne nenadležnosti prvostepenog suda za postupanje u predmetnoj pravnoj stvari.

Protiv navedenog rješenja, žalbom podnesenom dana 29.11.2024. godine i dopunom žalbe podnesenom dana 05.12.2024. godine, žali se predlagač zbog svih razloga propisanih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu: ZPP), sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepeno rješenje ukine, donese meritorna odluka za mjeru osiguranja i odredi privremena mjera osiguranja, odnosno da se, ako meritorna odluka nije moguća, pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Ispitujući prvostepeno rješenje u skladu sa odredbama člana 221. a u vezi sa članom 236. ZPP, ovaj sud je našao da je žalba osnovana iz slijedećih razloga:

Prema stanju spisa u relevantnom slijedi da je tužitelj (u ovom postupku predlagač osiguranja), dana 21.11.2024. godine, prvostepenom sudu podnio tužbu protiv tuženog Tuzlanski kanton – Ministarstvo obrazovanja i nauke TK, te da je u tužbi postavio zahtjeve:

- za poništenje rješenja Ministarstva obrazovanja o nauke TK od 28.10.2024. godine,
- radi utvrđenja povrede prava na jednako postupanje i diskriminacije prema tužitelju od strane tuženog Vlade Tuzlanskog kantona i organa tuženog Ministarstva obrazovanja i nauke kulture TK, te utvrđenja da je navedeno Ministarstvo primijenilo različite standarde prema tužitelju u odnosu na druge visokoobrazovne institucije što da predstavlja kršenje prava na jednak tretman,
- da se obaveže Ministarstvo obrazovanja TK na naknadu materijalne i nematerijalne štete u iznosu od 500,00 KM, kao i da se obaveže tuženi na naknadu svih sudskih troškova tužitelja.

Dalje slijedi, da je istovremeno u tužbi postavljen i prijedlog za donošenje sudske mjere osiguranja, sa prijedlogom za donošenje privremene mjere osiguranja (sa istovjetnim sadržajem), da se obustavi izvršenje Rješenja Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona, broj: 10/1-34-030943-24 od 28.10.2024. godine, do donošenja pravosnažne sudske odluke po tužbi u ovom predmetu ili do drugačije odluke suda, a na način kako je to bliže navedeno u izreci pobijanog rješenja.

Pobijano rješenje kojim je odbačen prijedlog za određivanje privremene mjere, kao i mjere osiguranja, zbog stvarne nenadležnosti za postupanje u predmetnoj pravnoj stvari, prvostepeni sud je zasnovao na razlozima da je odredbom člana 17. ZPP, propisano da sud do pravosnažnosti odluke, po službenoj dužnosti, pazi na svoju stvarnu nadležnost; da je Zakonom o sudovima F BiH („Službene novine F BiH“, 38/05-85/21), propisana organizacija i nadležnost sudova, tako da je odredbom člana 27. taksativno navedena stvarna nadležnost općinskih sudova, dok je odredbom člana 28. taksativno navedena stvarna nadležnost kantonalnih sudova; da iz odredbe člana 28. tačka 1. stav d) Zakona o sudovima proizlazi, da kantonalni sud odlučuje o svim upravnim sporovima kao i o zahtjevima za zaštitu sloboda i prava utvrđenih Ustavom, ako su takve slobode i prave povrijeđene konačnim pojedinačnim

aktom ili radnjom službenog lica u organizma uprave, odnosno odgovornog lica u preduzeću, ustanovi ili drugom pravnom licu kada za zaštitu tih prava nije osigurana druga sudska zaštita, pa da je shodno Zakonu o upravnim sporovima, odredbom člana 17. regulisana pravna situacija koja je predmet ovog spora, jer da u spisu suda egzistira tužba koja je dostavljena Kantonalnom sudu u Tuzli, te podnesak-zahtjev datiran sa 13.11.2024. godine, upućen Ministarstvu pravosuđa i uprave TK, Upravni inspektorat.

Prije svega, prema odredbama člana 17. i 67. stav 2. tačka 2. ZPP, ukoliko nakon prethodnog ispitivanja tužbe, sud utvrdi da nije stvarno nadležan da rješava o tužbenom zahtjevu, u toj situaciji donosi rješenje kojim se oglašava nenadležnim i predmet ustupa drugom sudu.

Dalje, odredbom člana 268. stav 1. ZPP, propisano je da za odlučivanje o prijedlogu osiguranja, uključujući i osiguranje na imovini protivnika osiguranja koja se nalazi izvan Federacije, odnosno Bosne i Hercegovine, koji je podnesen prije pokretanja parničnog postupka, kao i u toku tog postupka, nadležan je sud koji postupuje po tužbenom zahtjevu.

Dakle, prema sadržini i smislu odredbe člana 268. stav 1. ZPP, o sudskoj mjeri osiguranja odlučuje sud koji je nadležan da odlučuje o tužbenom zahtjevu koji se osigurava sudskom mjerom osiguranja, odnosno sud koji bi bio stvarno i mjesno nadležan da postupuje po postavljenom tužbenom zahtjevu. Stoga se ni predložena mjera osiguranja u pogledu nadležnosti suda, ne može posmatrati odvojeno od tužbenog zahtjeva koji ta mjera osigurava, budući da mjera osiguranja ne određuje nadležnost suda, već nadležnost suda, određuje tužbeni zahtjev.

Nadalje, odredbom člana 276. stav 3. ZPP, propisano je da u prijedlogu za određivanje mjere osiguranja, predlagač osiguranja mora istaći zahtjev u kojem će označiti potraživanje čije osiguranje traži, odrediti kakvu mjeru traži, sredstva i predmet mjere osiguranja, navesti činjenice na kojima se zahtjeva tužbeni zahtjev, te predložiti dokaze kojima se ti navodi potkrepljuju, te je predlagač osiguranja dužan uz prijedlog priložiti dokaze, ako je to moguće.

Imajući u vidu da je u podnesenoj tužbi istaknuto više tužbenih zahtjeva, te da u prijedlogu za određivanje mjere osiguranja, odnosno privremene mjere osiguranja, predlagač kao potraživanje čije osiguranje traži, navodi da traži obustavu izvršenja rješenja Ministarstva obrazovanja i nauke TK od 28.10.2024. godine, kojim je Ministarstvo donijelo odluku o oduzimanju licence Univerzitetu, to iz podnesenog prijedloga nije jasno koji od više tužbenih zahtjeva se osigurava tim prijedlogom, a što je od odlučnog značaja za pitanje stvarne nadležnosti prvostepenog suda u ovoj pravnoj stvari, kao prvo za odlučivanje o tužbenim zahtjevima, a s tim u vezi i o predloženoj privremenoj mjeri, kao i mjeri osiguranja.

Stoga, kako u ovoj pravnoj stvari nije jasno koji se tužbeni zahtjev osigurava predloženom mjerom, odnosno mjerom osiguranja i privremenom mjerom osiguranja, to se preuranjenim pokazuje zaključak prvostepenog suda da nije stvarno nadležan za donošenje odluke o podnesenom prijedlogu da se odredi mjera osiguranja, odnosno privremena mjera osiguranja.

Iz navedenih razloga primjenom člana 235. tačka 3. ZPP, odlučeno je da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine, te predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će imajući u vidu primjedbe iznesene u ovom rješenju, u skladu sa odredbama člana 336. ZPP, pozvati predlagača da podneseni prijedlog za određivanje mjere osiguranja, odnosno privremene mjere osiguranja ispravi i dopuni, tako što će tačno istaći zahtjev čije osiguranje traži, te će nakon toga, zavisno od postupanja predlagača, u ovoj pravnoj stvari donijeti novu, odgovarajuću odluku.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Tenzila Begović,s.r.